

Til § 104.

Som et nyt 2det Stykke har man i Overensstemmelse med den svenske og norske Lovtekst anset det for rettest at indsætte en Bestemmelse, hvorefter en Forsikringstager ikke ved at tegne en Livsforsikring kan disponere over en større Sum, end han efter den til enhver Tid gældende Lovgivning kan raade over ved Testamente.

Det bemærkes, at den Andel af Forsikringssummen, som i visse Tilfælde kan fordres indbetalt af Forsikringstagerens Dødsbo, altid tilfalder dennes Ægtefælle og Arvinger, men ikke hans Kreditorer.

Til § 105.

Ændringen i 4de Stykke tilsigter kun at præcisere, at det ved Beregningen af hver enkelt Arvings Andel i Forsikringssummen er Arveforholdene i det enkelte Tilfælde, der er det afgørende.

Til § 117.

Efter Henstilling fra Kommissionen har man i 1ste Stykke ændret Ordene i Udkastet: „dette Beløb“ til: „det for meget erlagte“. Ændringen tilsigter dels at opnaa Overensstemmelse med den svenske

Lovtekst, dels at tydeliggøre, at der kun skal kunne finde Afkræftelse Sted af det Beløb, hvormed den erlagte Præmie overstiger, hvad der efter Skyldnerens Formuestilstand paa Betalingstiden var rimeligt, at han betalte til Tegning eller Vedligeholdelse af Livsforsikring.

Til § 125.

Naar Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden er foreslaaet fastsat til først at være den 1. Januar 1931, er Grunden her til, som ogsaa fremhævet i Kommissionens Motiver, at det maa anses for nødvendigt at give Forsikringsselskaberne forholdsvis rigelig Tid til at revidere deres Forsikringsbetingelser og til i det hele at indrette deres Administration efter den nye Lov, som paa adskillige Punkter ændrer gældende Ret og Praksis.

Til § 133.

Udkastets 2det Stykke er omredigeret, og 3die Stykke er udeladt, hvilket skyldes, dels at den sociale Ulykkesforsikring er foreslaaet holdt udenfor Lovens Gyldighedsomraade, jfr. Bemærkningerne ad § 1, dels Ønsket om udtrykkelig at nævne de Lovbestemmelser, som ophæves fra Lovens Ikrafttræden at regne.